

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Ciumac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

29 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Oleg împotriva Serviciului Vamal, terț Autoritatea Națională de Integritate, cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Mocanu Oleg și menținută hotărârea din 20 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2022, Mocanu Oleg a sesizat instanța de judecată cu acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal, terț Autoritatea Națională de Integritate, cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție și compensarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea acțiunii a invocat că, la 01 martie 2022, în privința dânsului de către Autoritatea Națională de Integritate a fost emis Actul de constatare nr. 81/31, prin care s-a decis constatarea încălcării regimului juridic al restricțiilor de către Mocanu Oleg, funcționar public cu statut special al Serviciului Vamal. La 30 martie 2022, de către Serviciul Vamal a fost emis Ordinul nr. 677-p, în temeiul căruia Mocanu Oleg a fost destituit din funcția de inspector principal al Postului Vamal Cuciurgan a Biroului Vamal Centru.

La 31 martie 2022 Mocanu Oleg a depus la Curtea de Apel Chișinău cererea de chemare în judecată cu privire la contestarea Actului de constatare nr. 81/31 din 01 martie 2022.

La 19 aprilie 2022, Mocanu Oleg a adresat Serviciului Vamal cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Ordinului nr. 677-p din 30 martie 2022 cu privire la destituirea sa din funcția de inspector principal al Postului Vamal Cuciurgan a Biroului Vamal Centru, solicitând restabilirea la locul de muncă anterior deținut, achitarea salariului restant pentru perioada de absență forțată de la muncă și achitarea prejudiciului moral în cuantum de un salariu mediu lunar.

La 20 mai 2022, a fost recepționată Notificarea nr. 28/11-7240 din 17 mai 2022

emisă de către Serviciul Vamal în temeiul căreia s-a comunicat faptul respingerii solicitărilor din cererea prealabilă nr. 951 din 19 aprilie 2022.

În viziunea reclamantului Ordinul nr. 677-p din 30 martie 2022 emis de către Serviciul Vamal este ilegal, deoarece a fost adoptat contrar prevederilor art. 59 alin. (2) a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, care menționează următoarele: Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterii, cu excepția (...) sancțiunii disciplinare pentru încălcarea legislației cu privire la declararea averii și intereselor personale, la soluționarea conflictelor de interese și la regimul juridic al incompatibilităților și restricțiilor, care se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a actului prin care se constată săvârșirea abaterii disciplinare. De asemenea, conform art. 53 alin. (1) lit. a) a Legii cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 21.12.2017, Sancțiunile disciplinare se aplică de către directorul Serviciului Vamal (...) în termen de 6 luni de la data săvârșirii abaterii, cu excepțiile prevăzute de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și de Codul muncii al Republicii Moldova.

În sensul normelor legale, reclamantul a precizat că Ordinul nr. 677-p din 30 martie 2022 a fost prematur emis, dat fiind faptul că sancționarea sa în speța respectivă poate avea loc doar în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a Actului de constatare nr. 81/31 din 01 martie 2022. Actul de constatare nr. 81/31 din 01 martie 2022, a fost contestat de către Mocanu Oleg, contestația respectivă fiind examinată la moment de către Curtea de Apel Chișinău în cadrul cauzei de contencios administrativ.

În altă ordine de idei, la aplicarea sancțiunii în temeiul Ordinului nr. 677-p din 30 martie 2022 privind destituirea din funcția deținută, nu s-a ținut cont de cele comunicate de către Organizația Sindicală a Biroului Vamal Bender, care prin Notificarea nr. 01-54/03 din 30 martie 2022, a menționat despre faptul că sancțiunea disciplinară privind destituirea din funcție a lui Mocanu Oleg este o măsură prea severă.

În susținerea faptului că, opinia Organului sindical la destituirea din funcție este obligatorie, se pronunță următoarele prevederi legale: art. 17 alin. (1) a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, care evidențiază: Dreptul funcționarilor publici la asociere în sindicate este garantat; art. 59 alin. (4) a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, care evidențiază: Din comisia de disciplină face parte în mod obligatoriu un reprezentant al organizației sindicale reprezentative (...); art. 87 alin. (1) Codul muncii nr. 154-XV din 28.03.2003, care evidențiază: La concedierea salariaților membri de sindicat, angajatorul solicită în prealabil opinia consultativă a organului sindical din unitate, prin notificarea organului respectiv.

Totodată, la destituirea sa din funcție, nu s-a ținut cont de reputația ireproșabilă a acestuia de care s-a bucurat la exercitarea funcției sale de serviciu în cadrul Serviciului Vamal, fapt ce contravine prevederilor de la art. 59 alin. (1) a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, care menționează: La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, de circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită, de comportamentul funcționarului public în timpul serviciului, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare al căror termen nu a expirat.

Reclamantul a mai invocat faptul că, contrar normelor de la art. 25 alin. (24) a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, Serviciul Vamal nu a adus la cunoștință lui Mocanu Oleg precum că acesta, pe perioada exercitării funcției sale de serviciu, a favorizat în careva mod activitatea agentului de brokeraj la care se face referire în Ordinul sus menționat. Mocanu Oleg nu a avut interese personale rezultate din relația cu persoanele apropiate, nu a influențat exercitarea imparțială și obiectivă a funcției sale de serviciu, iar ruda acestuia nu a beneficiat de înlesniri sau avantaje. Potrivit art. 2 al Legii privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016, conflict de interese reprezintă situația în care subiectul declarării are un interes personal ce influențează sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii.

La caz, prin ancheta de serviciu desfășurată în privința lui Mocanu Oleg nu s-a constatat că prin faptul angajării rudei sale în funcția deținută în cadrul SRL „EXIMSERVICE BROKER”, Mocanu Oleg în calitatea sa de inspector principal a Postului Vamal Cuciurgan a Biroului Vamal Centru, a favorizat într-un anumit mod exercitarea funcției sale de serviciu de către fiul său. La adoptarea Ordinului nr. 677-p din 30 martie 2022, nu a fost reținut că dreptul la muncă, garantat de art. 43 din Constituție, reprezintă un drept social-economic complex, iar potrivit alin. (1) al acestui articol, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Referitor solicitării încasării din contul instituției pârâte în beneficiul reclamantului a salariului restant pentru perioada de absență forțată de la muncă, potrivit Informației nr. 510 din 30 iunie 2021 și Informației nr. 393, cuantumul salariului brut lunar a constituit suma de 18 823,33 lei. Astfel, consideră că pârâtul urmează să achite în beneficiul reclamantului o despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al acestuia pentru această perioadă, ținându-se cont de faptul că cuantumul salariului brut lunar a constituit suma de 18 823,33 lei, precum și având în vedere că potrivit art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii nr. 154-XV din 28.03.2003, „Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în (...) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă”.

Referitor solicitării din contul instituției pârâte în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral pentru concedierea ilegală din funcția de serviciu deținută, a menționat că, potrivit art. 90 alin. (2) lit. c) Codul muncii nr. 154-XV din 28.03.2003, Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în (...) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. De asemenea, potrivit art. 90 alin. (3) Codul muncii nr. 154-XV din 28.03.2003, Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Faptul cauzării de către instituția pârâtă reclamantului a prejudiciului moral prin faptul concedierii sale ilegale, se confirmă prin cele constatate în Avizul din 11 aprilie 2022 privind rezultatele evaluării psihologice, eliberat de către Centrul Comunitar de Sănătate Mintală Botanica, potrivit căruia reclamantul manifestă nivel înalt de anxietate și stare depresivă, vulnerabilă.

Referitor solicitării compensării din contul instituției pârâte în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică, precizează că potrivit art. 90 alin. (2) lit. b) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în (...) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.). Pe lângă confirmarea achitării serviciilor juridice, la prezenta acțiune a fost atașat Raportul privind activitatea avocatului Roman Stici cu referire la Contractul de asistență juridică nr. 244 din 31 martie 2022, prin care s-a evidențiat numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru, care corespunde limitelor admisibile prevăzute de Recomandările Consiliului Uniunii Avocaților din Moldova.

În instanța de judecată reclamantul a solicitat, anularea în tot a Ordinului nr. 677-p din 30 martie 2022 emis de către Serviciul Vamal cu privire la destituirea lui Mocanu Oleg din funcția de inspector principal al Postului Vamal Cuciurgan a Biroului Vamal Centru; restabilirea lui Mocanu Oleg, la locul de muncă anterior deținut și anume, în funcția de inspector principal al Postului Vamal Cuciurgan a Biroului Vamal Centru; încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Mocanu Oleg, a salariului restant pentru perioada de absență forțată de la muncă, reieșind din cuantumul salariului brut lunar de 18 823,33 lei; încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Mocanu Oleg, a prejudiciului moral în cuantum de 18 823,33 lei, ce constituie un salariu mediu lunar; compensarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Mocanu Oleg a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 lei, precum și a altor cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Mocanu Oleg împotriva Serviciului Vamal, terț Autoritatea Națională de Integritate cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Mocanu Oleg și menținută hotărârea din 20 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut că, în urma investigațiilor efectuate de către Direcția integritate și supraveghere a Serviciului Vamal, în baza plângerii lui Mungiu Victor, a fost constatat faptul că Mocanu Vitalie, care este feciorul inspectorului principal Mocanu Oleg, activează în calitate de specialist în domeniul vămuirii la compania de brokeri vamali SRL ”Eximservice Broker”, iar în perioada anilor 2020-2021 acesta a înregistrat 284 operațiuni vamale. Cazul constatat a fost comunicat Autorității Naționale de Integritate, care a inițiat un control în privința funcționarului vamal Oleg Mocanu, referitor la respectarea regimului juridic al restricțiilor.

Potrivit Raportului nr. 1801 din 16 martie 2022, urmează că, fiind chestionat asupra cazului dat, funcționarul vamal Mocanu Oleg a declarat, că deține funcția de inspector principal al Postului vamal Cuciurgan din cadrul Biroului Vamal Centru, activând de mai mult timp în Serviciul Vamal. Astfel, în cadrul audierilor pe ancheta de serviciu acesta a recunoscut, că Mocanu Vitalie este feciorul și acesta activează în calitate de specialist în domeniul vămuirii la compania de brokeri vamali SRL ”Eximservice Broker”, din anul 2020, fapt confirmat și prin Ordinul nr. 55/21 din 28 decembrie 2021, privind încetarea contractului individual de muncă cu dl Vitalie

Mocanu din 29 decembrie 2022, acțiune care s-a produs după inițierea controlului pe acest caz. Totodată, funcționarul vamal Mocanu Oleg a recunoscut, că știe despre incompatibilitatea admisă în exercitarea obligațiilor de serviciu, însă nu a înlăturat starea de incompatibilitate în termenul stabilit. Ca urmare Autoritatea Națională de Integritate a emis în privința lui Mocanu Oleg actul de constatare nr. 81/31, prin care s-a decis constatarea încălcării regimului juridic al restricțiilor.

Instanțele au reținut prevederile art. 15 alin. (1), lit.d) din Legea cu privire la Serviciul Vamal, potrivit căruia, nu poate fi angajată în calitate de funcționar vamal și nu se poate afla în exercițiul funcțiunii persoana care este soțul/soția, ruda ori afinul de gradul I sau II al unei persoane fizice afiliate unei persoane juridice ce deține licență pentru activitatea de broker vamal. Iar, potrivit alin. (2) din același articol, funcționarul vamal aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit.d) și e), în termen de 30 de zile, trebuie să le înlăture, în caz contrar acesta urmînd a fi destituit din funcție conform art.41.

Instanțele au evidențiat că, destituirea în funcție a reclamantului a avut loc în baza prevederilor art. 15 alin. (1) lit.d) și art.41 alin.(4) lit.a) din Legea cu privire la Serviciul Vamal și nu în baza actului de constatare emis de către Autoritatea Națională de Integritate. Astfel, a fost atrasă atenția asupra caracterului imperativ al cadrului legal cu privire la incompatibilitate/restricții și efectele acestei stări juridice, or, în acest sens angajatorul nu dispune de discreție decizională, ci este obligat să urmeze conduita prescrisă de lege – destituirea salariatului din funcție.

La 02 martie 2024 (prin poștă electronică), Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman, a depus recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, interpretarea legii din decizia instanței de apel este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, prin admiterea recursului această jurisprudență se va consolida, iar decizia recurată este arbitrară și se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.

Instanța de recurs constată că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului și reprezentantului acestuia prin poșta electronică la 11 ianuarie 2024 (f.d. 130), astfel, depunând recursul la 02 martie 2024, reclamantul a acționat în interiorul termenului legal.

Examinând admisibilitatea recursului înaintat de Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman, Completul de judecată îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 245¹ alin. (1), (3) din Codul administrativ, recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale..

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

În sensul art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. a¹) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de

justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul înaintat de Mocanu Oleg, reprezentat de avocatul Stici Roman, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte,
judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă